

Everghetinos - Tema 3 (Πουμανικά, Romanian)

Cum trebuie să ne pocăim

1. A lui Avva Marcu

Dacă fugi de osteneală și de necinstire, nu spune că o să te pocăiești [lucrând] alte virtuți. Căci, prin fire, slava deșartă și lipsa de durere slujesc păcatului, chiar și atunci când par a avea pricini întemeiate. De cade cineva în orice fel de păcat și nu se întristează după măsura greșelii, se va prinde lesne în aceeași mreajă.

2. A Sfântului Isaac Sirul

Prin cele ce ai pierdut binele, prin acestea dobândește-l din nou. Ești dator cu aur lui Dumnezeu? Nu primește de la tine mărgăritare. Adică: ai pierdut curăția trupească? Atunci Dumnezeu nu primește de la tine milostenie, câtă vreme stăruiești în desfrânare; pentru că vrea de la tine să-ți sfințești trupul. De ai călcat porunca și ai fost biruit de pizmă, pentru ce te lupți cu somnul, priveghind, ori stăruiești în post? Căci din acestea nu vei avea vreun folos în lupta cu patima aceea. Fiecare boală, a sufletului sau a trupului, se tămăduiește cu leacurile ce-i sunt proprii și potrivite.

3. Din Pateric

1. Doi frați după trup s-au lepădat de lume, iar unul dintre ei ședea în Muntele Măslinilor. Într-o bună zi, acestuia i s-a aprins inima de pocăință și, coborând în Cetatea Sfântă, a mers la stăpânitorul locului și i-a mărturisit aceluia păcatele sale, spunând: «Pedepsește-mă după lege». Iar stăpânitorul, minunându-se, s-a socotit în sinea lui și apoi i-a zis fratelui: «Cu adevărat, omule, pentru că tu de bunăvoie te-ai mărturisit, eu nu îndrăznesc să te judec înainte de a te judeca Dumnezeu; căci

poate Acesta te-a și iertat». Atunci fratele a plecat, și-a pus lanțuri la picioare și la gât și s-a zăvorât într-o chilie. Iar de venea vreodată cineva și-l întreba: «Cine ți-a pus, Avva, lanțuri atât de grele?», răspundea: «Stăpânitorul». ([περισσότερα...](#))